ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΕΔΩΔΙΜΩΝ-ΑΠΟΙΚΙΑΚΩΝ
"Η ΕΛΠΙΣ"
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 47-747

ΚΩΝΣΤ. ΕΥΘ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ
ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ (ΤΕΡΜΑ) 151
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 3 Ἰουλίου 1941

Ἀγαπητέ μου Γιάγο;

Χθὲς ἤμουν πάλι μαζί, τὸ θρυλικὸ σοβιὲτ καὶ δὲν ἔμαθα νὰ σὲ χαιρετήσω.

Πρὸ ὀκτὼ μηνῶν σὲ ἤθελα νὰ σὲ ρωτήσω καὶ σήμερα τὸ ἀντιθέτως δὲν ἤξερα καὶ ἀπορῶ ποῦ θὰ εἶσαι. Ἐπιμένω ὅμως ὅτι μπορεῖ νὰ εἶσαι ἀκόμα ἐδῶ ἢ ἀκόμη πιὸ κοντά μας. Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποὺ ἔφυγες ἐσὺ καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔμεινα μόνη μου στὸ σπίτι καὶ ἀκόμα δὲν ἔχω ἀποφασίσει τί θὰ κάνω. Ἔχω ἀκόμα τὸ δωμάτιό μου ἀλλὰ ἔχω μετακομίσει στὸ δωμάτιο τῆς ὑπηρέτριας καὶ ἔχω ἐγκαταστήσει τὴν κουζίνα στὸ ἄλλο δωμάτιο. Ἔτσι ἔχω τὸ σπίτι μου ὁλόκληρο γιὰ μένα καὶ τὸν Ἀλέκο. Ἐκεῖνος ἔχει ἀκόμα τὸ δωμάτιό του καὶ ἔρχεται κάθε μέρα γιὰ νὰ φάει καὶ νὰ κοιμηθεῖ. Ἔχει ἀρχίσει νὰ ἀποκτᾶ ἀρκετὴ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του καὶ

και ήθελα κάθε επιτυχία.
Το δίπλωμά σου το έβαλα κάτω από το γυαλί
στο γραφείο μου και το κοιτάζω συχνά
και σκέφτομαι πόσο χαίρεται η καρδιά μου
όταν βλέπω τα παιδιά μου να προκόβουν
στη ζωή τους. Αυτό είναι το μεγαλύτερο
δώρο που χαρίζουν οι γονείς στα παιδιά τους
και αυτό θα το έχεις πάντα, όπου κι αν βρεθείς.
Χαρούμενα Χριστούγεννα σε όλους εσάς
και τον καλό χρόνο.

Μαμά